

5. ČÍSLO

2024/25

RADAR

Časopis ZŠ Meteorologická

Foto: Hana

|VELKÝ ROZHOVOR S PANEM UČITELEM REMEŠEM|

| KDO TO JE | VTIPY | PTÁCI | DÍLNA | RECENZE |

Ahoj všichni!

Tak co, už jste podle titulky poznali toho kluka z minulé hádanky? No jasně, je to on! A v tomhle čísle se o něm v hlavním rozhovoru dozvíte něco překvapivého!

Zeptali jsme se také deváťáků, jaké byly a jak dopadly přijímačky na střední.

Vezmeme vás na průzkum do tajemných prostor za jídelnou – co myslíte, co tam asi najdeme? Tak se podíváme na zoubek výtvarným (ne)kufříkům a pro milovníky přírody máme minirozhovor s panem učitelem Starostou o venkovní učebně a o ptáčcích, kteří tam bydlí.

Samozřejmě nechybí ani recenze a super originální komiks! A protože naše škola je plná talentů, tentokrát jsme si posvětili na jeden sport, který rozhodně není pro žádné padavky. Už víte, o jaký sport půjde?

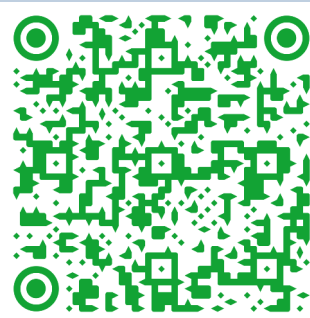
Tak si užijte čtení!

Vaše redakce

Vzpomínáte si na malého čtenáře z minulého čísla Radaru? A pokud ano, poznali jste ho? Byl to pan učitel Jakub Remeš. Lucie Svatoňková a Adriana Mandlíková z 5. B ho poznaly, a získávají tak poukázku na předběhnutí fronty v jídelně. A teď tu máme novou poznávačku. Na fotce je paní učitelka z druhého stupně a to hlavní, co jí z dětství zůstalo, je její úsměv. Může vás ale zmást to, že paní učitelka na svůj věk vůbec nevypadá, takže ta černobílá fotka celkem zamíchá kartami. Těšíme se na vaše tipy, které můžete vhodit do schránky u klubu nebo nám napsat přes QR kód.

Matěj a Tadeáš

Rozhovor s Jakubem Remešem

Když jsme vedli ve školní knihovně rozhovor s panem učitelem Remešem, ještě jsme netušili, že to bude rozhovor na rozloučenou. Pan učitel na naší škole působil dva roky a naprostá většina z nás si ho oblíbila pro jeho lidský přístup, ochotu pomoci a schopnost vysvětlit i složitější učivo srozumitelně a trpělivě. Je to ten typ učitele, kterého se žáci nebojí zeptat, když něčemu nerozumí. V hodinách nechyběl ani humor, ani zajímavé diskuze. Někteří z nás si s ním mohli popovídat i mimo výuku o škole, o životě, o budoucnosti a o tom, kolik kafe denně vypije. Teď si podle svých slov půjde vyzkoušet, jak se učí na střední škole. Pane učiteli, přejeme vám hodně štěstí, trpělivosti s novými studenty i kolegy, a hlavně radost z práce. Děkuje a doufáme, že na nás budete vzpomínat v dobrém jako my na vás. Best of luck!

Jak dlouho učíte a proč zrovna angličtinu?

Angličtinu vyučuji asi pět let, začal jsem už na univerzitě. Právě angličtinu kvůli tomu, že je to světový jazyk, to znamená, že je asi nejpraktičtější a chtěl bych, aby s ním mluvili všichni. A za druhé si myslím, že angličtina je i taková vazba na západní civilizovaný svět, proto jsem ji zvolil raději než třeba ruštinu.

Jaké anglické slovo máte problém vyslovit?

Hmm, určitě to bude nějaké slovo, které má francouzský původ... Asi to bude *antidisestablishmentarianism*. *Antidis...* už to zase neumím.

Máte nějakou oblíbenou anglickou frázi?

Mám, ale nevím, jestli ji můžeme použít pro účely školního časopisu. Je to „No s**t, Sherlock.“

Je podle vás důležitější? Slovní zásoba, nebo gramatika?

Možná to bude znít nudně, ale gramatika.

Ta totiž pomůže vyjádřit základní myšlenku, kterou chcete sdělit. To samotná slovíčka naházená do věty ne.

Umíte ještě jiný jazyk než angličtinu?

Nur ein bisschen. Jenom trochu německy.

Používáte angličtinu i mimo školu?

Používám. Mám několik přátel v zahraničí, třeba v Německu, ale píšeme si právě anglicky. A pak mám část rodiny v Americe, takže tam taky telefonujeme a píšeme v angličtině.

Dělal jste i jinou práci, než že jste učil?

V životě jsem dělal mnoho prací. Začínal jsem jako dělník v továrně na brigádě. Půl roku jsem prodával v Lidlu. Pracoval jsem v jazykové škole. A moje nejoblíbenější práce byla, když jsem dva nebo tři roky pracoval v pivovaru Budějovický Budvar. Tam jsem nejdřív pracoval u linky a potom jsem prováděl v angličtině cizince po pivovaru.

Co vás baví na třídnictví?

Na třídnictví se mi líbí to, že to je jedna z hlavních rolí učitele. Ten se pokouší o to, aby se žáci dokázali domluvit mezi sebou. Měla by to být úloha každého učitele, nehledě na to, jaký vyučuje předmět, ale hlavně právě třídního. Takže na třídnictví se mi líbí to, že můj cíl je asi ten nejlidštější ze všech. Snažit se o to, abychom se navzájem respektovali, jednoduše řečeno, abychom se domluvili.

My o Vás víme, že máte rád kafe. Kolik ho za den vypijete?

To také nevím, jestli je to publikovatelné. Tipoval bych, že to budou tak dvě až tři deci. V přepočtu na hrnky tedy tak pět šálků kávy.

Hana

Prozradíte nám něco ze soukromého života?

Asi bych se mohl podělit o to, že jsem kdysi hrál v rockové kapele na elektrickou kytaru a basketbalu. Zpívat mi nejde. A to nejpikantnější je, že to byly velice divoké akce, když jsme hráli na festivalech. Z těch dob mám ještě kamarády, ale stykat se s nimi by se neslučovalo s učitelskou profesí.

Hrajete nějaké deskovky?

Mám moc rád jednoduché deskové hry, jako třeba Člověče, nezlob se. Protože to je spolehlivé, že se někdo rozzlobí. Nebo takové ty žížaly, jak se sjíždí takhle po těch žížalách, to je výborné. Líbí se mi i složitější deskové hry, třeba Dračí doupě, ale nenašel jsem si dost času, abych ho úplně pochopil.

Hračky Krůčky:

Tuto organizaci na naši školu přivedla paní učitelka Helena Burešová, která učí výtvarnou výchovu, je také asistentkou a některé dny ji najdete i ve školním klubu. S „Krůčky“ spolupracuje už od roku 2018. Pomáhá jim se sbírkami hraček a zapojuje i své žáky a kolegy.

Před deseti lety někoho napadlo za finanční příspěvek nabídnout starší plyšáky, a z výtěžku pak zaplatit pomůcky a další potřeby pro handicapované děti z kroužku Krůčky. Mluvili jsme s paní Světlanou Pleškovou, která se tehdy tohoto nápadu ujala, začala s kolegy nepotřebné hračky sbírat a pak prodávat, a to dělají dodnes. Začalo to plyšáky. Ti se prodávají stále, ale nejvíce žádané jsou teď knížky, stavebnice nebo autíčka. Hračky se tak dávají znovu do oběhu, Hračky Krůčky byly mezi prvními, kdo s tím přišel. Nyní se takové aktivitě říká re-use.

Paní Pleškové jsme položili pár otázek,

Jsou nějaké sporty, které vás baví sledovat nebo dělat?

Já se musím přiznat, že jsem naprostý nesportovec. Takže sledovat mě nebaví žádný sport. Dělat mě baví nohejbal s kamarády.

RYCHLÉ PALBY:

Rychlé palby:

Odkud pocházíte? Z Pelhřimova.

Oblíbená hudba: Rock'n'roll ve všech podobách, od Elvise Presleyho po nejtvrďší metalovou scénu

Oblíbený film: Trainspotting

Oblíbený spisovatel: Charles Bukovski

Oblíbená barva: šedivá.

Oblíbené jídlo: Rozhoduju se mezi Tex-Mex a hamburgerem. Asi to budou hamburgery.

Cheeseburger.

Sport z dětství: Tenis.

Sparta, nebo Slávie? Ani jedno, jestli je to možná odpověď.

Mícháte krupicou kaši? Nemíchám. Nikdy!

*Za rozhovor děkuji Kuba, Julča, Danka a Hana
Foto: Archiv pana učitele Remeše*

kteřé nás zajímaly a mohly by zajímat i vás, třeba pokud budete chtít pomoci i vy:

V jakém stavu lidé věci darují? Nejlepší je darovat věci čisté a kompletní, ale poradí si i s věcmi v horším stavu, které občas dají třeba na pískoviště a ty, které se neprodají, putují pejskům do útulku.

Kolik hraček jim prošlo rukama? To prý nemají spočítáno, ale každý rok vyberou asi 120 000 Kč. Vždy se najdou lidé, kteří darují větší částku než se po nich chce.

Paní Světlana Plešková je zakladatelkou Hračky Krůčky a zároveň je učitelkou na střední škole. A tohle je její dobrovolná činnost navíc. Když učila na základní škole, zapojila prý celou svoji třídu.

Lidičky a zlatíčka, prosíme, jestli máte doma nějaké hračky a nebudete je potřebovat, buďte tak hodní a darujte je do 24. června 2025. Pak si pro ně přijdou. Ale bude se sbírat i příští rok. Děkuje.

Filip a Matěj K, foto Majda

FOTBALGOLF

To vypadá super!

Mega zábava, co musíš zkusit!

Už tě nebaví jen kopat do míče, nebo sedět u mobilu? Znáš fotbalgolf?

Je to jako když se fotbal potká s golfem a vznikne něco fakt hustýho!

Představ si: vezmeš fotbalový míč, svoje nohy a snažíš se ho dostat do jamky (je fakt velká, žádné mrňavé golfové díry!) na co nejmíň kopů. Hřiště je plné překážek – tunely, kopečky, voda... prostě je sranda to překonat!

Pro koho je super?

Pro všechny! Nezáleží, jestli umíš hrát fotbal jako Ronaldo, nebo jsi spíš dřevo. Tohle zvládne každý a je u toho kopa srandy.

Venku! Místo čučení doma jsi na čerstvém vzduchu.

S kámošema! Ideální na odpoledne s partou. Můžete se hecovat, kdo bude mít nejlepší skóre, a fakt se nasmějete.

Žádná nuda! Pokaždé je to jiné, a pořád se něco děje.

Odpočinek! Super na vyčištění hlavy od školy a úkolů.

Kde si to zkusit?

Koukni na net, hřišť je čím dál víc! Skvělé hřiště je třeba u Vltavy v Modřanech.

Zkus to a třeba budeš fotbalgolfový mistr naší školy!

Tak co, jdete?

Tomáš

ZÁBAVA POD LUPOU

BeamNG.drive je singleplayerová hra (hra pro jednoho hráče) zaměřená na destrukci aut. Je to hra s funkční fyzikou, takže by se měla co nejvíce podobat realitě. Máte na výběr minimálně ze čtyřiceti vozidel. Jsou tam například osobní auta, SUV, kamiony, dodávky, závodní a sportovní auta, veteráni a auta na rallye. Nová auta si můžete přidávat pomocí módů, které nic nestojí (když nejsou z internetu).

BeamNG.drive

5

Auto vám může například začít hořet nebo vám může prasknout pneumatika nebo můžete do někoho narazit a zničit se vám motor. Cena této hry na Steamu je 537 Kč a velikost je 55 GB. Hra je tak realistická, že se někdy používá k tomu, aby lidé ukázali, jak se jim stala nehoda. Hra mě baví hlavně proto, jak je realistická a na to, co nabízí, je poměrně levná.

Matěj.

Anketa s deváťáky

Rozhovor Nikola Bahenská

Jak moc ses učila na přijímačky?

Hodně

Jak těžké byly?

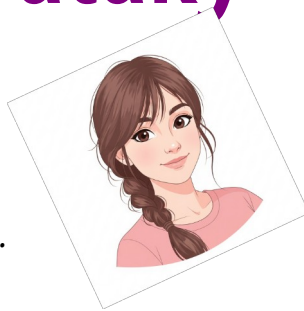
Hodně, byly těžké.

Kam ses hlásila?

Kosmetička, cestovní ruch a hotelovka.

A dostala ses?

Na cestovní ruch

Rozhovor Matouš Mareš

Na jaké školy ses hlásil?

Na obchodní akademii, obor sportovní managerské lyceum, cestovní ruch.

A dostal ses?

Ne.

A jak moc ses na ty školy učil?

Extrémně, každý den od rána do večera!

Měl si nějaké doučování?

Of course - asi 6, nee 4.

A na jaké školy ses hlásil ve 2. kole, pokud ses nedostal?

Kunratická soukromá a pak v Čelákovících a v Jílovém u Prahy, učňáky.

A dostal ses?

To ještě nevím, to se dozvím 24. nebo 26. 6.

Tak držíme palce.

Děkuju, děkuju.

Rozhovor Lenka Tominová

Přijímačky byly hodně těžké, chodila jsem na doučování 4x týdně a učila jsem se i doma, měla jsem 4 velké pracovní sešity na přijímačky a stejně jsem se nedostala. A to jsem měla 60 bodů.

A co teď budeš dělat?

Teď jsem se přihlásila do druhého kola a doufám, že mě vezmou.

A na jaké střední školy ses hlásila?

Hlásila jsem se na BPA Praha Trivis, policejní škola Ministerstva vnitra.

A teď?

Teď se hlásím na hotelnictví, veřejně – právní, a to třetí jsem zapomněla.

Děkuji za rozhovor.

Taky děkuji.

Ptali se Radek a Ruda

Držíme vám palce!

Kapesní Vánoce

Napůl prázdný

Uklizený

Vlastní design krabice

Jednoduchost designu

Exploze

Kufříky

Zajímalo vás někdy, jak vypadají kufříky na výtvarku žáků vyšších ročníků? Pokud ano, tak zde jsou nejlepší úlovky!

Foto: Maruška

TAJEMNÁ VÝPRAVA

V tomto školním roce jsme se podívali na různá, běžně nepřístupná místa v budově naší školy. Tentokrát nás pan školník vzal do skladu za školou, takové kůlničky.

Cestou dovnitř jsme měli spousty stavebního materiálu (dlažební kostky, dřevo atd.) Po příchodu do budky jsem si hned všiml pořádku, na kůlničku tam bylo hezky uklizeno. Skladuje se tu další materiál (posypová sůl, pletivo na ploty, dřevo) a také stroje (sekačky, fukary...) Co mě zaujalo nejvíce, byl starý školní rozhlas značky Tesla a vedle něj položené součástky jako například zesilovače.

Ve vedlejší místnosti mají školníci své stoly s náradím pro opravu menších věcí. Další dveře vedou do venkovního miniskladu, zde jsou uloženy trubky a trámy. Zde také dříve byla položena Alenka, než ji odvezli k rekonstrukci.

Nakonec nám pan školník ukázal nejzajímavější věc ze všech. Myslel jsem, že nejzajímavější je ten starý školní rozhlas, ale nikoliv, ten je oproti tomuto nálezu mládenec. Pan školník nám totiž ukázal staré noviny, které byly sbírány bývalým panem školníkem, je to asi šest knih velkého rozměru, datovaných od roku 1935 asi do roku 1960/70. Tyto krásné pozůstatky zachránil bývalý pan školník z popelnice. Doufám, že takto za 50 let někdo najde Radar a bude se koukat na to, co se zde psalo, jako například vrácení Alenky atd.

Foto a článek: Tomáš

PŘÍRODA VE ŠKOLE

Co víte o venkovní učebně? Zeptali jsme se za vás pana učitele Starosty.

Pane učiteli, kolik času týdně věnujete venkovní učebně s ptáky? Je to náročné na čas?

Podle potřeby zhruba tak 2 hodiny týdně. Je to s úklidem, kontrolou ptáků a samozřejmě úklidem učebny – aby tam nebyl nepořádek.

Jak často se ptáci krmí?

Krmím jednou týdně. Máme tam velká násypná krmítka, do kterých to nasypu a dokud to nevyzobou, tak to tam mají. Čas od času jim přidám nahoru, aby i tam mohli létat na krmivo. Voda se mění každý den a velké pítka dvakrát do týdne.

Kolik je v učebně ptáků?

8 ptáků, 3 páry zebříček a jeden pár papoušků zpěvavých.

Pane učiteli, k čemu je ta prázdná klec naproti?

Naproti mají být veverky. Uvidíme, jsem v pořádku. Čekání na veverky je tak 2 roky. Možná tam dáme jiné ptáky nebo savce. Ještě přemýšlíme nad něčím jiným, mohlo by to tam být od začátku dalšího školního roku.

S venkovní učebnou jste přišel jako první Vy, nebo nápad byl už před tím?

S nápadem přišel pan ředitel. A když zjistil, že jsem chovatel ptáků, zeptal se mě, zda by se učebna nedala zařídit pro chov nějakých zvířat. A tak vznikl nápad umístit sem klece. Aby učebna byla živá, aby to nebyl sterilní prostor bez života.

Jste v nějakém klubu chovatelů?

Ano, jsem. V Klubu přátel exotického ptactva a zároveň i pod ČSO (Česká společnost ornitologická). Takže jsem v chovatelském klubu i v ochraně přírody.

Pane učiteli, slyšel jsem, že píšete knihu?

Tome, slyšel jsi to dobře, ale kniha to není. Je to internetová stránka ornitas.cz, kde píšou o skupinách ptáků, jejich řádů a čeledí a i tam chovatelé nebo já píšeme o chovu jednotlivých druhů ptáků. Je to vlastně obrovská internetová encyklopedie. Kdokoli se může podívat na ornitas.cz a uvidí asi 11000 druhů ptáků a asi u 20 z nich uvidí popis toho, co potřebují a o jejich životě v přírodě.

Máte i doma nějaké ptactvo?

Mám doma ptáky, mám jich relativně málo i hodně, jak se to vezme 😊. Mám 3 páry zebříček, 2 páry hýlů mexických a triádu kanárů. Triáda znamená, že je tam jeden samec a tři samice. A k tomu mám 5 slepic. A chci si koupit kury, protože ty voliéry jsou dole takové neupravené. Z pohledu života tam nic nežije, takže tam přibudou pravděpodobně kur bankivský, sonneratův a asi kur cejlonský.

Ptáky chováte pro zábavu, nebo i na soutěže?

Já soutěžní chovatelství nemusím. Občas se podívám na výstavní ptáky, ale já to mám čistě pro zábavu. Ani to nemám pro obživu. Baví mě, že na zahradě něco žije. Kdybych měl sportovní chovatelství, tak je to o řádově vyšší počtu ptáků (desítky párů). Musely by to být menší klece, což já neuznávám. Když mám ptáka, chci mu dát co největší svobodu. A když člověk nemůže chovat více párů ve větších voliérech, tak raději jeden pár nebo víc v co největší kleci, pak to pro mě má smysl. Ale škatulkovat kanáry do klece, která je dlouhá 60 cm, vysoká 30 cm a hluboká 30 cm je podle mě týrán, i když se ptáci na soutěž takto chovají naprosto běžně.

Jste ve Vašem kabinetě, tady máte také ptáčka, kdo to je?

Zebříčka pestrá. Je to pták z venkovní učebny, který má pochroumanou nohu. Tak ho tady mám v LDN (léčebna dlouhodobě nemocných), aby měl klidnější dny. 😊

Pane učiteli, chcete nám ještě něco říct?

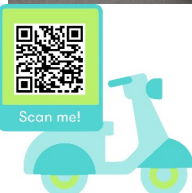
Chci. Jako škola máme pozemek od zadního hřiště (kam se chodí na fotbal), po atrium (kam si chodí hrát družiny). Takový nevyužitý prostor. A škola ho poskytla mým nápadům. Pokud to projde, plánuji tam další záhony, ovocné stromy, pěstování kukuřice nebo obilovin. Bude to taková demonstračně-pokusná zahrada, aby žáci neviděli jen sterilní prostředí třídy a jen rostliny na obrázku. Ale aby si mohli zkusit obhospodařovat pole, starat se o rostliny a mít z toho užitek a radost, až jim něco vyroste.

Já jako deváták lehce závidím nižším ročníkům a přeji Vaším ptákům, polím, stromům a rostlinkám, aby se jim dařilo. Děkuji za rozhovor

Ella

Projížďka po Francii

Paříž plná zábavy a Kuchařova magie!

Připravte se na cestu do **Paříže**, jakou jste ještě nezažili! Školní výlet byl taková jízda, že se vám z toho zatočí hlava (ale jen trošku). Všechny **mžné detaily** a spousta dalšího na vás čekají v **exkluzivním videu** od Radka Kuchaře! Tak se připravte a mrkněte na to! Načtete si QR na typickém francouzském skútru a jste tam!

PRÁZDNINOVÁ

SLUNCE PÁLÍ,
LÉTO HŘEJE,
KAŽDÝ UŽ SE
NA NÁS SMĚJE.

MOŘE ŠUMÍ,
TRÁVA VONÍ,
VŠECHNO KOLEM
ŠTĚSTÍM ZVONÍ.

STAN A BATOH,
VÝLET V LESE,
TEĎ NENÍ ČAS
NA DEPRESE.
BĚŽ VEN,
RADOST ROZDÁVEJ,
SVÉ SNY NIKDY
NEVZDÁVEJ.

BĚTKA F.

V kolika letech jsi začala hrát pozemní hokej?

J: Skvělá otázka! Začala jsem hrát, když mi bylo přibližně sedm let.

Kolik času týdně věnuješ pozemnímu hokeji?

J: Většinou trénujeme dvakrát týdně – v úterý máme trénink na hodinu a půl a ve čtvrtek dvě hodiny. Občas míváme tréninky i v pátek, ty trvají taky hodinu a půl.

Za koho hraješ pozemní hokej?

J: Hraju za Slavii!
(Hlas v pozadí: *Fuj, Sparta je lepší!*)

Máš nějaký zajímavý příběh z pozemního hokeje?

J: Jednou na mě spadla brána. Ani to nebolelo, spadla na mě jen síť, ne celá brána – ta je celkem lehká, i když to tak nevypadá. Ale je pravda, že jsem z toho měla naražený nos.

Je to finančně náročný sport?

J: Právě že moc ne. Například chrániče můžete používat několik let, pokud už nerostete. Takže výbava vydrží dlouho.

Kde trénujete?

J: V Edenu, na Slavii.

Taky bych si zahrálo

Vyhráváte často?

J: Minulý rok jsme získaly první místo. Letos jsme zatím asi na čtvrtém, takže se nám pořád daří, ale víme, že máme ještě prostor ke zlepšení.

Jak se cítíš po zápase?

J: Rozhodně unavená, hlavně když musím o víkendech brzo vstávat. Ale vždycky jsem zároveň šťastná, protože mě ten sport strašně baví. Miluju ten pocit po dobře odehraném zápase.

Chtěla bys něco o pozemním hokeji dodat?

J: Jo, určitě! Je super, že díky hokeji umím třeba ve škole hrát florbal líp než kluci – to mi přijde jako velká výhoda. A taky máme skvělý, netoxický kolektiv. Nikdo vás tam nesoudí, můžete být sami sebou. Většinou do party rychle zapadnete, což se mi na našem týmu líbí asi nejvíc.

A nakonec – doporučila bys ostatním pozemní hokej?

J: Řeknu to upřímně – jestli se bojíte dostat ránu, tak to asi nebude úplně sport pro vás. Nechci, aby to vyznělo, že si o sobě něco myslím, ale je fakt, že je to trochu drsnější sport. Občas dostanete hokejkou do hlavy nebo do nohy a musíte to prostě rozchodit. Ale pokud vás to láká, určitě to zkuste – možná vás to chytne stejně jako mě.

Červnový školní cyklozávod byl super. Pojedete příště také?

Radar – školní časopis ZŠ Meteorologická, Praha-Libuš

5. číslo

2. ročník

vychází

23. 6. 2025

Kontakt: skolni.casopis@zsmeteo.cz

Redakce:

Ella Nandolo Kwesonsa, Majda Košťálová, Filip Rejhon, Matěj Kadlec (7. A), Matěj Vaníček, Tadeáš Richter (7. C), Bětko Franková (8. A), Adéla Hradecká, Anna Sajfertová (8. B), Tomáš Zajíc (grafika), Marie Kuchařová (9. A), Julija Lysenko, Daniela Lejčková, Jakub Vodrážka (9. B), Hana Saito, (9. C)

Pomáhají nám: Hana Rundová, Veronika Formánková

Grafické zpracování: Tomáš Zajíc